

Marie.

Adie, Herr . . .

G'sang (rutsch hi, rutsch her).

's isch d'höchste Zit,
Wenn Sie ne güeter Platz wänn ha,
Denn 's isch noch wit,
Drum g'schwind e Tràpple g'schla,
Ich wärm Ene derwilst Ihr Bett.

Herr Tannezapfe.

Dü kunnsch in's Testament, Mariett'.

Beide.

Doch jetz isch's Zit,
Denn 's isch misegs noch wit.
(Herr Tannezapfe geht hinte-n-üse, links.)

III. Uftritt.

Marie (allei, deckt dr Tisch).

Endlig, i ha g'meint, er kunnt nitt furt! . . . Dà güete Herr! wenn er wisse thàt, ass sie Nachtesse g'rischtet isch un ass ich's verzehre will mit em Schlüch . . . 's isch halt, fir mi Hochzeit z'avanciere . . . Dà Idee wàr in mine zwe erste, wo-n-i g'ha ha, nie iku . . . im Herr Gager üs dr Frescheweid un im Herr Papegai üs dr Cité . . . schöne Manner, i müess es sage . . . awer Farceurs, wo glaüb eher im Mond wàre geh' d'Kaminer putze, ebb se mr vom Hirothe g'redt hätte . . . I ha miesse do ane ku züe der Giesserei üse, fir das z'finde . . . 's isch g'wiss possig, scho dreimol ha-n-i jetz dr Platz g'changiert un allemol hat sich's troffe, ass e Kàmifeger dernàwe wohnt . . . was mir

gar nit g'macht hat, denn mi Herz hat vo jeher fir d'Kàmifeger stärker g'schla . . . zwei Sache b'sunders g'falle mr bi dere Sorte Lit . . . ihre wisse Zähnn un ihre schrecklige-n-Aüge . . .

G'sang (müess i denn) bis.

Schäüt mich e Kàmifeger a — feger a,
So klopft mr 's Herz voll Freid,
Vor Lust ha-n-ich scho Gàns'hüt g'ha —
Gàns'hüt g'ha,

Wenn Ein' mr ebbes sàit,
Un zeigt er erst noch sine Zähnn,
Derno erst isch er schön.
Schäüt mich e Kàmifeger a — feger a,
So kunnt mi d'Gàns'hüt a.

So, jetz isch dr Tisch deckt, jetz wird mi dr Schlüch gli noch mache z'warte . . . (Me klopft a hinte, rechts.) Aha, do isch er . . . ich kenn 'n, er schmeckt vo zeh' Schritt scho no Rüess . . . Entrez! . . .

IV. Uftritt.

Marie, Gager.

(Gager kunnt ine, rechts.)

Marie (fir sich).

Was sieh-n-i? mi Kàmifeger üs der Frescheweid!

Gager.

Ah! do isch Se jo! . . .

Marie.

Herr Gager!